

Succeït

Pues, mira... Això era... Toni! Escolta bé, eh! Es meu padrí pescava... no, i és vera, eh, no dic cap mentida! Es meu padrí pescava [...] i es seu papà anava a pescar amb ell. I, com que feia molt de fred en es Molinar i molta d'humitat, duïen unes pellisses, com unes jaquetes molt gruixades, que... que... saps què te vull dir? Són molt... pfff... i més si se banyen. I aquest dia, pues... feia molt de temporal. I es padrí va dir:

—Eh..., papà, per mi no importaria hi anàssim.

I diu:

—No, idò avui més que mai! Perquè no hi haurà ningú i totes ses sípies seran nostres! I tots es calamars seran nostres! Avui més que mai! No has de ser covard!

I se n'anaren a pescar... I claro... aquells tenien un bot. Un bot i tenien... Diguéssim, un bot és una madera així i una madera així. Saps què te vull dir? Fa com una creu a baix. Entonces, es meu padrí amb un cop de barca... i aquest d'això el va tirar a la mar, a son pare des meu padrí. I es meu padrí volia..., però com que no tenien llum, era fosca..., i aquell abrigot que duia pues se va banyar i se'n va anar en fons tot d'una. Va mirar de... si el podia salvar, però no el va veure: va desaparèixer, va fer un forat i se'n va anar.

I llavors, as cap d'un mes o això, varen trobar un tauró. Que es tauró se'n va anar cap a sa vorera.

—Un tauró!

Una festa nacional perquè havia arribat un tauró en es Molinar, i venga [...].

—Un tauró! Un tauró!

Tothom corrents a anar a veure es tauró. I estava com a ferit, com a..., que tenia... I varen dir:

—Idò el traurem, perquè un tauró ferit tanmateix se morirà.

I li varen xapar sa panxa, an es tauró. I trobaren sa bota des meu padrí.

Col·lectora: Aina Ramon Aneas (curs 2016-2017)

Informant: Margarita Roig Amengual, 67 anys, Palma